

men til denne Indsigt, men den Omstændighed, at der har været givet en Lov, der ikke har været til, det har for mig været saa slaaende, at jeg bestemt maa gaae over til den Mening, jeg ikke havde før.

Ordføreren: Jeg skal kun bemærke, at det er noget Uegentligt, naar man siger, at § 4 i Loven om Retsbetjentene skulde være hævet samtidig med, at den er givet; thi den vil beholde og beholder sin store Anvendelse for den overveiende Deel af samtlige Retsbetjentembeder.

H. Sage: Jeg indrømmer, at det Spørgsmaal, her er reist, er overmaade tvivlsomt, og jeg fremhævede det strax i Udvalget, at jeg ansaae det for tvivlsomt, om ikke § 4 i Loven om Retsbetjentene maatte finde ubetinget Anvendelse, som den er stillet, idet den henholdt sig til Loven af 31te Marts 1860 § 5. Jeg indrømmer, at det er ubilligt i mangfoldige Tilfælde imod Justitsembedsmændene. Det er ganske vist, at man kommer ind paa en fuldkommen vilkaarlig Afgjørelse i mangfoldige Tilfælde, da en Mand, der har lidt over Halvdelen af sin Gage i Indtægten af Sord, faaer Intet i Gagetillæg, hvorimod den, der har lidt Mindre, faaer fuldt Lønningstillæg; og det er af disse vilkaarlige Forhold, som der efter Lovgivningen er stærk Grund til at søge afhjulpet. Rigeledes er det efter de Regler, der ere opstillede om Beregningen efter 10 Aars Gjennemsnit, i mine Tanker meget uheldigt stillet for Retsbetjentene, fordi i mange Tilfælde ville de Indtægter være regnede fuldt til det Beløb, de ville have for Fremtiden; thi da Kapitelstarten har været saa høi i de sidste 10 Aar, er det ikke rimeligt, at den vil blive højere i de følgende Aar. Jeg kan imidlertid ikke erkjende, at det er saa aldeles afgjort, som det blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Liebe), at Loven om Retsbetjentenes Lønning, idet den refererede sig til Loven af 31te Marts 1860, ikke skulde være bleven modificeret ved den senere Lov af 19de Februar 1861. Som den ærede Ordfører bemærkede, vil Loven af 31te Marts dog komme til Anvendelse paa det store Fleertal af Embeder; vi have kun, saavidt jeg erindrer, havt

tre undtagne Tilfælde paa Finantsloven, saa det er kun for enkelte Embeder, at Reglerne om uvisse Indtægter skulle gjøres gjældende. Jeg har opfattet det saaledes, skjøndt jeg erkjender det tvivlsomt: Reglen i Loven af 31te Marts 1860 § 5, som man har henviist til, gjælder Gagetillæg, der udbetales til Iutter Embedsmænd, der kun have faste Indtægter og ikke Hjemmeindtægter. Nu fremtræder en anden Klasse af Embedsmænd, der have Hjemmeindtægter, og med Hensyn til disse Indtægter er der givet almindelige Regler i den samtidig med Retsbetjentenes Lønningslov givne almindelige Lov, ved hvilken § 5 i Lov af 31te Marts er modificeret. Det kan ikke nægtes, at hele Forholdet derved er blevet uklart, da den ene Lov henviser til en tidligere Lov med Hensyn til Beregningen, hvor der ikke tales om Hjemmeindtægter, og samtidig med den Lov, der udkom den 19de Februar 1861, udkom der en anden Lov, som netop gav Regler for disse Tilfælde, hvorfor Loven af 31te Marts 1860 ingen Regler havde og ingen kunde have, da den ikke angik Embedsmænd med uvisse Indtægter. For mig staaer derfor Spørgsmaalet tvivlsomt, og jeg skal henstille til den ærede Forsamling, hvorledes den vil afgjøre det; men det er rigtignok ogsaa min Overbeviisning, at der faktisk stæer enkelte Embedsmænd Uret, naar de intet Tillæg faae, og at man bør bøde paa denne Uret ved Tillægsbestemmelser; det er et Spørgsmaal, om det ikke er rigtigt at opstille en anden Beregning, hvorved Billighed blev udviist og dog den almindelige Lov blev gjort gjældende.

Rettelser i Fønss's Foredrag.

- Sp. 1748. Lin. 8 f. n.: „Mantulsbog“ læs: „Matriful Nr.“
— 1749. Lin. 5 f. o.: Kjøbstadsfat som Hartkorn“ læs: „Grundtax som Skattehartkorn“

Rettelser i N. Hansens Foredrag.

- Sp. 1812, Lin. 13 v. ff. fra oven staaer: „at han ikke ønskede, at Kirkerne skulde undbrages denne Bestatning“ skal være: „at han ikke ønskede, at Kirernes Indtægter skulde undbrages Rammekaserner“